

Warszawa, dnia 30 czerwca 2009 r.

MINISTER INFRASTRUKTURY

Nr TA4-ab-0701-32/09
D932520, 2050SEKRETARIA
Biura Prac SenackichWpłynęło dn. 1. 07. 09
nr. 4679 podpis. *Mary*KANCELARIA SENATU
Kancelaria Ogólna

01. 07. 2009

Wpl. Nr dz. B B / 3688

Pan
Bogdan Borusewicz
Marszałek Senatu
Rzeczypospolitej Polskiej

nawiązując do oświadczenia Pana Senatora Andrzeja Szewińskiego złożonego na 34 posiedzeniu Senatu w dniu 28 maja 2009 r. (pismo z dnia 3 czerwca br. znak BPS/DSK-043-1758/09) – uprzejmie przedstawiam następujące informacje.

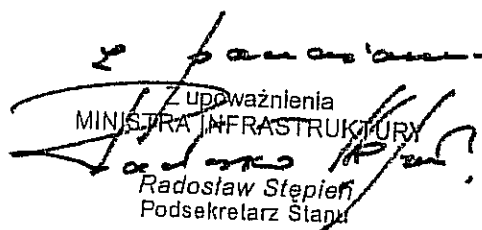
Oznakowanie dróg znajduje się w kompetencjach właściwych organów zarządzających ruchem na drodze. Organy te, właściwe dla danej kategorii drogi, wymienia art. 10 *ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. Prawo o ruchu drogowym* (Dz. U. z 2005 r. Nr 108 poz. 908, z późn. zm.). W przypadku autostrad – zgodnie z art. 10 ust. 3 przywołanej ustawy – organem zarządzającym ruchem na drogach jest Generalny Dyrektor Dróg Krajowych i Autostrad. Organ ten zatwierdza organizację ruchu na danej drodze, zgodnie z przepisami *rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 23 września 2003 r. w sprawie szczegółowych warunków zarządzania ruchem na drogach oraz wykonywania nadzoru nad tym zarządzaniem* (Dz. U. Nr 177 poz. 1729).

Oznakowanie pionowe drogi – w tym również oznakowanie węzłów autostradowych – jest jednym z elementów organizacji ruchu na drodze i zgodnie z przywołanym wyżej rozporządzeniem musi być zawarte w projekcie organizacji ruchu. Oznakowanie to powinno spełniać wymogi określone w załączniku nr 1 do *rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 3 lipca 2003 r. w sprawie szczegółowych warunków technicznych dla znaków i sygnałów drogowych oraz urządzeń bezpieczeństwa ruchu drogowego i warunków ich umieszczania na drogach* (Dz. U. Nr 220 poz. 2181, z późn. zm.). Przepisy wyżej wymienionego załącznika określają zasady umieszczania oraz parametry techniczne dla znaków pionowych E-20 „Tablica węzła drogowego na autostradzie”, nie odnoszą się natomiast do systematyki nazewnictwa tych węzłów.

Wobec braku szczegółowej regulacji problematyki nazewnictwa węzłów autostradowych w przywołanych aktach prawnych, decyzja o zastosowanych rozwiązaniach w tym zakresie pozostaje w kompetencjach organu zarządzającego ruchem na drodze – Generalnego Dyrektora Dróg Krajowych i Autostrad. Dlatego też *zarządzeniem Nr 1 Generalnego Dyrektora Dróg Krajowych i Autostrad z dnia 9 stycznia 2009 r. w sprawie ustalenia oznakowania kierunkowego dla dróg krajowych*, zostały określone zasady nadawania nazw węzłom oraz wykaz tych węzłów na drogach krajowych, których zarządcą jest Generalny Dyrektor Dróg Krajowych i Autostrad.

Zgodnie z przyjętymi zasadami nazwy węzłów powinny być pochodzenia geograficznego i powinny być jednoczłonowe. Dwa różne węzły nie mogą mieć w nazwie powtarzającego się elementu. Na jednym przebiegu drogi nie mogą powtarzać się nazwy węzłów o tym samym brzmieniu. W praktyce nazwy węzłów pochodzą od nazw miejscowości, w których węzły są zlokalizowane lub w pobliżu, których są zlokalizowane.

Z inicjatywy Ministra Infrastruktury podjęto działania, których efektem jest przygotowywany projekt zarządzenia Generalnego Dyrektora Dróg Krajowych i Autostrad zmieniającego zarządzenie w sprawie ustalenia oznakowania kierunkowego dla dróg krajowych. Od dnia wejścia w życie w/w zarządzenia zmieniającego, węzły drogowe ma się oznaczać nazwami pobliskich miast lub miejscowości, posiadających istotne znaczenia gospodarcze lub komunikacyjne, w szczególności tych których liczba mieszkańców jest większa niż 100.000. Do miejscowości tych zalicza się aktualne miasta wojewódzkie oraz miasta z listy miast wojewódzkich z lat 1975 - 1998. Jedynie w uzasadnionych przypadkach dopuszcza się oznaczanie węzłów drogowych nazwami miejsc geograficznych istotnych z punktu widzenia historycznego lub kulturowego. Podobnie jak obecnie, nazwy węzłów drogowych powinny być jednoczłonowe (składające się z jednego słowa). Projekt zarządzenia przewiduje jednak możliwość stosowania nazw węzłów drogowych składających się z więcej niż jednego członu (słowa) w przypadku miast lub miejsc geograficznych, których nazwa własna jest dwuczłonowa (np. „Gorzów Wielkopolski”, „Zielona Góra”). W przypadku zlokalizowania w pobliżu danego miasta liczby węzłów drogowych od dwóch do czterech można zastosować nazwę węzła składającą się z nazwy miasta i nazwy określenia położenia geograficznego części miasta, do której prowadzi droga wychodząca z tego węzła (np. „Rzeszów-Północ”, „Rzeszów-Wschód”, „Rzeszów-Zachód”, „Rzeszów-Południe”). Jeżeli natomiast w pobliżu danego miasta zostaną zlokalizowane więcej niż cztery węzły drogowe dopuszczalne jest stosowanie nazw węzłów składających się z nazwy miasta i nazwy dzielnicy lub nazwy charakterystycznej części miasta lub nazwy charakterystycznej obiektu tego miasta (np. „Warszawa-Mokotów”, „Lublin-ZOO”) lub też samej nazwy mniejszej miejscowości, w której zlokalizowany jest węzeł. Nazwę węzła nadaje właściwy Dyrektor Oddziału GDDKiA, po uzyskaniu opinii właściwego samorządu województwa, którego nazwa dotyczy.

Z upoważnienia
MINISTRA INFRASTRUKTURY
Radosław Stepień
Podsekretarz Stanu

Do wiadomości:

1. Kancelaria Prezesa Rady Ministrów
2. Biuro Ministra